

- HENNECHY [Seboncourt : Sq] :: Haneciis, 1158 cop. milieu 13e, X E 16706, 131 r°. Germ. rom. *Haniciacas* „appartenant à Hanico”.
- HENNEF (Nebenfluß der Sieg, bespült Hennef) :: Hanapha, 948 kop. 12., D S 1. Altgerm. Hydr. *hanapō-* f., zu *hanan* „singen”.
- HENNEF (SIEG) :: Kö :: in Hanapho, 1076, D S 13. — Hanefe, 1102, D S 16; 1156, D S 49; 1181, D S 56. — in Hanafo, 1109, D S 19; 1139, D S 35; (1138-40), D S 40. — in Hanefo, (1116), D S 22; 1145, D S 42. — Hanephe, 1132, D S 32 und D CB 4. — Hanepha, 1166, D S 50; 1181, D S 56; 1212, D S 70; 1218, D S 73. — Hanefa, 1181, D S 56.
- HENNEN : Arn :: an Hannine, 10., Dl B 80, 152 v°. — Hennene, mitte 12., D W RH9, 58 v°. Altgerm. *haninja-*, zu *hanan* „singen”.
- HENNEVEUX : Bo :: Haneueu, 1173 cop. ± 1215, E T 69 r°. — Haneuo, 1203 cop. id., ib. 70 r°. Germ. *hanan-* m. „coq” + *widu-* m. „bois marécageux”.
- HENNESBACH [Oberpleis : Kö] :: Hennisbag, 948 kop. 12., D S 1.
- HENNEWICH [Darfeld : Mü] :: Hanauic, 10., D W IX a 1 a, 29 r°. — Hanevuig, 10., Dl B 80, 152 v°. Germ. *hanan-* m. „Hahn” + *wika-* m. f. „Tochtersiedlung”.
- „H E N N I M A R C A I S” (inc. ± Épéhy : Pé) :: nemus quod dicitur Hennimarcias, 1154, L 28 H 46/1189.
- HENNINKHOVEN [Nede : Gl] :: Henninchouen, 1188 kop. eind 13e, U B 2, 132 v°. Germ. *Hanjinga hojum*, dat. pl. „boerderij van de lieden van Hanjo > Henni”.
- HENNUYÈRES : So :: Hanuariam (acc.), 877 cop. 15e, X E 1417, 8 r°. — Hanuaria, 897 cop. id., ib. 10 v°. — Haynueres, 1112 cop. id., ib. 213 r°. — Heineuuires, 1136 cop. id., ib. 311 r°. Rom. *Haginawaria* „colonie de Hainuyers : gens venant du pagus de Hainaut”.
- „H E N R I C I R O T” [Outer : Al] :: Henrici rot, 1165, G N. — Henrici rog, 1167, G N.
- Germ. *Haimarikis roja-* n. „gerooid bos, van Haimarik”.
- „H E N R I K A S K I R I C A” (onb. in prov. Groningen) :: te Henrikaskiricun, 1e helft 11e, D W IX a 1 b, 14 r°. Germ., *Haimarikis* „van Haimarik” (*haima-* n. „woning” + *rikja-* „machtig”) + dat. sg. bij *kirika* „kerk”.
- „H E N R I K I N G A H E M” (inc. ± Saint-Omer : Om) :: Henrikengahem, 828 cop. 961 dont 4 copies 12e-18e, éd. DB, p. 48. — in Henrikingahem et alio Henrekingahem, 857 cop. id., éd. ib. p. 56. — Henrikingahem, 867 cop. 961 dont 3 copies 12e et 18e, éd. ib. p. 67. Germ. *Haimarikinga haim* „habitation des gens de Haimarik” (*haima-* „habitation” + *rikja-* „puissant, riche”).
- HENRIPONT : So :: de Herieri ponte, 1177 cop. 15e, M 60, 330 r°; 1184 cop. id., ib. 332 r°. — Herierpont, 1194, M T 7. — Heripont, 1200, M; 1207, Y C. — Heripond, 1211, L 36 H 279/4447. Rom. *Harihari pontem* „pont de Harihari” (germ. *harja-* m. „armée”).
- HENSCHOTEN [Woudenberg : Ut] :: forestes illas... Hengistscoto, 777 kop. 10e kop. eind 11e, ed. DB, p. 314. Germ. *hangista-* m. „hengst” + *skauta-* m. „beboste hoek hoger land uitspringend in moerassig terrein”.
- HENSIES : Mo :: Henwizh, 965 faux ± 1185, M. — Hagnesuuich id est Hagnes vadum, 1082 cop. 1292, L 4 H 2/3. — Heensis, 1142 cop. 17e, L 4 H 2/5. — Henuuiz, 1158, L 4 H 25/191. Germ. *Hagnōs*, gén., „de la Haine” + *wadja-* n. „gué”. La chaussée romaine de Bavay à Nederbrakel y passait la Haine. La